

DENEME
Hüseyin GÖK

ANDIRIN'DA HOŞ BİR SADA 'İKİNDİYAZILARI'

Andırın; doğum yerim olduğu gibi, aynı zamanda çocukluğum ve ilk gençlik yıllarımda doyumsuz güzelliklerini yaşadığım, enfes, masalsı, rüya, şiir gibi şirin bir şehirdir benim için. Fırsat buldukça bir azimle gitmeye çabalarım. Şehrin, dağların, ormanların, ovaların tarlaların bağların, bahçelerin, akarsuların, çağlayanların, kurtların, kuşların, garbiyeli'nin, çocukluk ruhumuzda bıraktığı deruni izleri yanarak ararım, köşe bucak.

Orta lise ve üniversite yıllarımda, seyrek gidiyor olsam da uzun sayılabilecek bir süre şartlar gereği Andırın'dan uzak kaldım. Değişik yönlerden takip imkanım sınırlı oldu haliyle. Üniversite ve mezuniyet sonrası işe girme aşamasındaki o iki üç yıllık zorlu süreçlerde kitap satış ve dergi satış noktaları ekseriyetle durağım olmuştu benim. Erzurum'da üniversite öğrenciliğimin geçtiği 80'li yıllarda, kendisi de o sıralar üniversite öğrencisi olan aziz dost Mahmut Balcı'nın işlettiği 'Üniversite Kitabevi', mezuniyet sonrası Ankara'da bulunduğum sürede ise Demetevler'de kitap ve dergi satış noktası bulunan 'Birleşik Dağıtım Kitapevi' idi bu yerler. Kitaplar dışında dergiler de elimden geçerdi bir bir, gece gündüz demeden. Farklı edebi dergileri de takip etmeye gayret gösterirdim elimden geldiğince. Birkaçını sayabilirim ancak burada; İslam, İlim Sanat, Girişim, Mektep, Maveria, Aylık Dergi, Bu Meydan, Hüner, Kalem, Kayıtlar, Yöneliş, Albatros, İktibas.. İlk 'İkinci Yazıları' ismine bu aşamada bu dergilerde rastladım bir çok defa. Bir efsaneden söz edilir gibi bahsediliyordu adeta. Bense hayıflanıyordum; Andırın'lı olduğum halde, benim bu dergiden nasıl haberim olmaz, diye. 90'lı yılların başında Kahramanmaraş'a ilk atamam yapıldığında ilk işim, Andırın'a gitmek ve merhum Mehmet Ali Zengin'le tanışmak oldu. Gazeteyi ve sanat eki 'İkinci Yazıları'nı sordum. Gazete ve dergiye abone oldum. Gazete halen gelir, dergi ise kapanana kadar elime ulaşmıştı. Görevim gereği artık Andırın'a sıklıkla yolum düşüyor ve imkan buldukça da uğruyordum Mehmet Ali Zengin'in yanına. Bu böyle de sürdü vefatına değin.

Andırın'da, matbuat dünyası denilince ilk akla, 80'li yıllardan bu tarafa Andırın Postası gazetesi gelir. Andırın Postası denilince de, bir zamanlar edebi dünyanın meşhur efsanevi dergisi 'İkinci Yazıları' ismi hatırlanır. Andırın, Andırın Postası ve 'İkinci Yazıları' söylendiğinde ise ilk akla, Andırın'da bir güzel adam ve Andırın için bir vakıf insan merhum Mehmet Ali Zengin, namı diğer Nedim Ali adı gelir. Merhum Mehmet Ali Zengin gazetenin-derginin sahibi ve aynı zamanda yöneticisi durumunda idi. Çok yönlü, girişken, üretken, faydalı olmaya ve herkesin imdadına yetişmeye çabalayan, halkın içinden, halkla beraber olan, yorulmayan, değerlere bağlı, siyasi ve üst idari kesimle seviyeli duruşlu iletişim kurmayı başarabilen, dost arkadaş canlısı, ailesi ve akrabalarına karşı bağlanması sıkı, aynı zamanda edebiyat sanat kültür gönüllüsü, hülasa Andırın'ın âkil âdil adamıydı. Gazete 1984 yılında ilk çıkışını yapmıştı, halen devam ediyor. Gazetede sanat eki olarak yer alan 'İkinci Yazıları' ise 1984 yılı

sonlarında başlayan edebi serüvenini, 1997 yılı sonlarına kadar toplamda 13 yıl devam ettirebilmiştir. 'İkinci Yazıları', dönüşümlü yayın yönetimi uygulamasıyla aylık veya iki aylık olmak üzere Andırın'dan yayımını sürdürmüştür. Yayın döneminde bir taşra dergisi olarak büyük bir nam salmıştır. Halen de efsanesi devam etmektedir. 'İkinci Yazıları'; çıkış yaptığı , yayımda bulunduğu, tutunduğu tavır, durduğu yer, söylediği kavi sözü ve halkasında ilk defa yer alan şair yazar ve edebi şahsiyetlerle bir ekol oluşturmuş, mektep vazifesi görmüş, bir döneme mührünü vurmuştur. Günümüz edebi dergilerinde ve dünyasında ismi önde yer alan önemli isimlerin çoğu buradan yetişmiştir.

Mehmet Ali Zengin 1998'in 3 eylül'ünde cuma gecesi yatsı namazı edası bitimine doğru Andırın Merkez Camii'nde iken vefat etmiştir. Cenazesine katılma imkanını buldum. Cuma günü öğleden sonra mahşeri bir topluluk tarafından cenaze namazı kılındı. İl içi ve il dışından büyük bir katılım olmuştu. Andırın'a yakın olan köyüne cenazesi taşınırken, ilk defa o büyüklükte bir araç konvoyuna şahitlik ettiğimi farkettim. Alim bir hoca tarafından namazı kıldırıldı ve mezarı başında da anlamlı bir konuşma ve duası yapıldı. Andırın'a bu ramazan öncesi gidişimde bir azimle, bir yad etme ve vefa adına, halen Yokuş Sokak'taki (vefatı sonrası Yokuş Sokak adı bir güzel vefalılık örneği olarak; 'Mehmet Ali Zengin Sokak' olarak değiştirilmiştir) adreste gazete faaliyetini sürdüren Sanat Matbaası'na uğradım. Gazetenin Yazı İşleri Müdürlüğü görevini halen yürüten Muammer Coşkun beyle derin hasbihalimiz oldu. Yıllar sonra merhum Nedim Ali, gazete ve dergi hakkında yeniden ilk elden bilgiler edindim. İlk baskı makinesini, kurşundan yapılmış harfleri ve harflerin dizilişini gördüm. Nedim Ali'nin çalışmalarını yürüttüğü masasına da oturdum, derin 'ince bir hüzn'le de olsa. Bu arada derginin tıpkı basım çalışmalarının yapıldığını öğrendim. Vefat sonrası, derginin sahipliği ve yönetimi görevini üstlenen İskender Zengin dostu göremedim maalesef. Ancak uzun bir telefon görüşmesi yaptık. Rasim Özdenören'in Maraş için söylediği ve her zaman hatırladığım güzel bir sözü vardır; 'Maraş, geçit yerinde, kavşak noktasında kurulu bir şehir değildir. Sapa, zor bir ulaşımı vardır. Oraya ancak azmedilerek gidilir', der. Bu ifade Andırın için de fazlasıyla söylenebilecek bir sözdür. Öyleyse ben de bu ifadeyi Andırın'a hamlederek şöyle söylemek istiyorum; 'Andırın, geçit üzerinde, kavşak noktasında kurulu bir şehir değildir. Sapa, zor bir ulaşımı vardır. Oraya ancak azmedilerek gidilir. Vesilelere yapışınız ve gidiniz dostlarım'.